

Bakalářská práce, TF JU
Autorka: Noemi Hejzlarová
Obhajoba: červen 2012

Název: Sociální práce jako důsledek křesťanského postoje

Posudek vedoucího práce:

Záměrem autorky bylo zpracování teoretických křesťanských východisek pro „pomáhání potřebným“ čili pro sociální práci či práci v sociálních službách. Vzhledem ke své církevní socializaci pak ve středu jejího zájmu se nacházela Církev bratrská. Během konzultačních hovorů jsme došli k záměru pokusit se zjistit, jak má charitativně diakonickou službu ve svých textech ukotvenu Církev bratrská, Bratrská jednota baptistů a pokusit se porovnat s některými texty Církve katolické (což je částečně předmětem výuky na TF JU). O tom, že všechny tyto církve se sociální práci věnují ve svých zařízeních, že se věnují i vzdělávání v sociální práci v úrovni terciárního vzdělávání jsme věděli, nicméně o pojetí a zakotvení této činnosti v církevním učení nám nebylo mnoho známo. Výběr církví byl veden jednak možnostmi bc. práce a jednak možnostmi autorčinými.

Téma práce si autorka vybrala v souladu s profilem studovaného oboru (sociální a charitativní práce) i s profilem TF JU.

K vlastnímu zpracování: je zřejmé, že tři uvedené církve jsou nesourodé z hlediska historického, počtu členů i textového materiálu. Autorka si je této skutečnosti vědoma a dovede s ní zacházet, z textů Církve katolické vybírá relevantní materiály (které jsou převážně předmětem studia na TF), ty jí pomohou formulovat kritéria (respektive formují její myšlení k formulaci kritérií), dle kterých pak dohledává vyjádření ve sporých textech zbývajících dvou církví. Ač tato část tvoří jádro autorského textu a originální badatelskou náplň práce (autorka musela pátrat po textech, které pak pojednávala dle svých kritérií), je jí věnována až čtvrtá kapitola. Předchozí tři kapitoly tvoří jakási teoretická východiska k uchopení pojmu křesťanská sociální práce. V první kapitole autorka pojednává toto téma z biblického hlediska, ve druhé z hlediska víry pomáhajících a ve třetí zase pojednává pomáhání z eklesiologického hlediska. Tyto tři kapitoly pomáhají autorce si pomáhání potřebným utřídit a popsat teologicky. Osobně si cením především struktury autorčina myšlení, jejího nápadu utřídit si teologický pohled právě podle těchto tří hledisek.

Vlastní zpracování jednotlivých kapitol pak zůstává poplatné možnostem bc. studia a někde snad i autorčině až příliš velkému respektu k citovaným autoritám. Na více místech uvádí několik přímých citací za sebou. Předpokládám, že autorka napříště při své přemýšlivosti

jistě získá odvahu ony (vždy vhodné) citáty promyslet a pak parafrázovat. Některé části práce (podkapitoly), byť mají v logice struktury naprosto správné místo, by bylo možná pojednat za použití více zdrojů; mám na mysli biblickou kapitolu, kde třeba odkazované místo můžeme doplnit biblickými komentáři. Části, kde citát následuje za citátem působí pak dojmem, že se jedná o hromadění myšlenek – byť relevantních k tématu kapitoly. Autorka na jiných místech prokazuje, že je schopná věci promýšlet – a i čtivě formulovat. To se nakonec týká i samotného názvu práce, při konzultacích jsme se mu nevěnovali – a autorka pak respektovala formulaci obecného tématu, i když by bylo lépe již v názvu práce vyjádřit konkretizaci k jaké při jeho zpracování došlo. Podobně bych doporučoval v nadpisech podkapitol třetí kapitoly vždy uvádět „pomoc potřebným jako...“ - působilo by to srozumitelněji při vlastním čtení textu.

Ve struktuře textu jsou zmíněné čtyři kapitoly doplněny úvodem, závěrem a přílohami. V úvodu autorka zmiňuje svou motivaci, cíl práce, metodický postup jak jej dosáhne a strukturu textu; dále pak ambici aby práce přinesla všem čtenářům občerstvení a povzbuzení – u posledního si nejsem zcela jist, zda tuto ambici lze naplnit požadavky žánru, který vyžadují závěrečné práce. Autorka v tomto smyslu na některých místech užívá styl více „vyprávěcí“ („pojdme se nyní podívat na některé oblasti víry...“). V přílohách – ve srovnávací tabulce (příloha I) autorka dokládá svou schopnost logického strukturovaného myšlení.

K formální stránce jen připomínám, že v citacích pod čarou není třeba opakovat stejný údaj, přetěžování poznámek předejdeme užitím „tamtéž“. V biblických odkazech by bylo lépe zachovat jednotu – jsou uváděny jak v textu v závorce, tak jinde v poznámce pod čarou. poznámek pod čarou pak bývá zvykem uvádět jen „biblické souřadnice“, nikoliv opakovat název knihy („Bible“). Biblické citáty jsou uváděny kurzívou, proč?

Závěrem bych ocenil autorčinu vůli pustit se do nejjednoduššího tématu, schopnost v možnostech bakalářské práce se s ním velmi zdárně vyrovnat (není jednoduché zformulovat použitelná kritéria pro obtížně srovnatelné dokumenty), najít potřebné materiály a dojít ke srozumitelným závěrům. Práci proto rozhodně doporučuji k obhajobě.

duben 2012
Alois Kříšťan